

Bilag 9.

Finansministeriet.

København, den 21. Marts 1935.

Officiantgruppens Hovedorganisation har siden Tjenestemandsløven af 1931 hvert Aar anmodet om, at der paa Normeringsloven maatte blive fremsat Forslag til Forbedring af navnlig Overofficianternes Lønningsforhold, hvilke Forslag Krigsministeriet af Hensyn til den vanskelige finansielle Situation dog hidtil ikke har ment at kunne fremme.

Nævnte Hovedorganisation har imidlertid igen i Aar rejst Spørgsmaalet om Forbedring af Lønningsforholdene for Overofficerer, og man har i den Anledning ladet foretage en Undersøgelse af Mulighederne for Udnævnelsen fra Officiant til Overofficiant i Tiden indtil 31. Marts 1945. Denne Undersøgelse har for Fodfolkets Vedkommende vist, at de paagældende indtil 31. Marts 1940 ved Udnævnelsen til Overofficiant vil have en Gennemsnitstjenestealder af ca. 23 Aar, hvilket Gennemsnit i Tidsrummet 1. April 1940—31. Marts 1945 stiger til ca. 26 Aar. For de øvrige Vaabens Vedkommende stiller Forholdene sig omtrent tilsvarende.

Efter de nugældende Hærlove maa man regne med, at Uddannelsen til Officiant varer ca. $5\frac{1}{2}$ Aar, saaledes at Levealderen ved en Officiants Udnævnelse kan sættes til ca. 24 Aar. Med en Aldersgrænse af 60 Aar vil der saaledes blive ca. 36 Aars Tjeneste i Gruppen. Den normale Tjenestealder i Officiantgraden efter Forholdstallet mellem Officerer og de øvrige Grader inden for Gruppen burde herefter være ca. 18 Aar, hvilket er sammenfaldende med den i Hovedorganisationens Skrivelse nævnte „normale“ Tjenestetid inden Udnævnelsen til Overofficiant.

De Officerer, for hvem der ved Udnævnelse til Overofficiant kan være Tale om en Lønningsforbedring, har imidlertid alle været Sergeant af Linien, hvilken Grad de efter Hærloven af 1909 opnaaede efter 3 Aars Uddannelse. De har altsaa opnaaet Udnævnelse til fast Befalingsmand 2 Aar, før de vilde have kunnet naa det efter de nye Hærloves Bestemmelser, men er til Gengæld ogsaa i særlig Grad ramt af den efter Hærloven af 1922 gennemførte Reduktion.

Dette Forhold har man ment at maatte tage i Betragtning, saaledes at der maa regnes med 20 Aars Tjeneste som fast Befalingsmand af Linien, forinden der kan blive Tale om at tilgodeskrive Tjenestetid ved Beregning af Alderstillæg i Graden som Overofficiant.

Det maa imidlertid erkendes, at Oprykningerne i de første ca. 10 Aar vil være meget faatallige, og at den hermed i Forbindelse staaende Svækkelse af den økonomiske Stilling for visse Aldersklasser af Officiantgruppen saaledes er meget følelig.

Krigsministeriet har derfor for sit Vedkommende anbefalet, at der nu søges raadet Bod paa Gruppens uheldige Lønningsforhold ved, at der med Hjemmel i Tjenestemandsløvens § 784 til Overofficerer, som har været faste Underofficerer af Linien, i visse Tilfælde gives Bemyndigelse til at yde et personligt pensionsgivende Tillæg paa 300 Kr. aarlig fra det Tidspunkt, den paagældende har forrettet 23 Aars Tjeneste som fast Befalingsmand af Linien uden at have opnaaet første Alderstillæg som Overofficiant.

Lønningsraadet, hvem Sagen har været forelagt, har for sit Vedkommende intet fundet mod Forslaget at erindre.